

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 165.

V Ljubljani, v soboto 23. julija 1887.

Letnik XV.

Družbe sv. Cirila in Metoda

II. velika skupščina v Trstu

dné 19. julija 1887. leta.

(Dalje.)

Slavna velika skupščina! Častite dame!
Vrli rodoljubi!

Dné 5. julija 1886. o prazniku slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda in naše družbe zavetnikov zborovala je v Ljubljanski Čitalnici naša prva skupščina, ki je konečno ustanovila „družbo sv. Cirila in Metoda“ s tem, da jej je po § 18. društvenih pravil izvolila osrednje „vodstvo v Ljubljani.“

Z vsklikom bili so vanj pozvani:

1. Prvomestnik: profesor Tomo Zupan, konzistorijalec in vodja deškega zavoda „Alozijevišče“ itd.
Odborniki: 2. Dr. Dragotin vitez Bleiweis pl. Trsteniški, primarij, deželni poslanec itd. 3. Gregor Einspieler, mestni kapelan in veroučitelj v Celoveci. 4. Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije.“ 5. Matej Močnik, mestni učitelj v p. 6. Ivan Murnik, cesarski svetnik, deželni odbornik itd. 7. Luka Svetec, c. kr. notar, deželni poslanec itd. v Litiji. 8. Dr. Ivan Tavčar, odvetnik, mestni odbornik. 9. Dr. J. Vošnjak, deželni odbornik itd. 10. Josip Žičkar, mestno-zupnijski vikar v Celji. 11. Anton Žlogar, mestni kapelan in veroučitelj. 12. Andrej Žumer, okrajni šolski nadzornik in mestni učitelj.

V nadzorništvo so bili izbrani: 1. Anton Knez, veletržec. 2. Dr. Ivan Kulavie, stolni kanonik in semeniški vodja. 3. Dr. Franc Papež, odvetnik, deželni poslanec. 4. Franc Ravnikar, deželni knjigovodja, vlastelin itd. 5. Ivan Zagorjan, mestni kapelan.

V razsodništvo pa: 1. Dr. Andrej Čebašek, prèlat, stolni kanonik. 2. Dr. Alfonz Mošé, odvetnik, deželni poslanec. 3. Dr. J. Munda, odvetnik. 4. Ljudovik Ravnikar, c. kr. deželne sodnije svetnik. 5. Dr. Jernej Zupaneč, predsednik notarske zbornice.

Od lanske skupščine je imelo vodstvo XII. sej in sicer: Dné 19. julija 1886.; 5. avgusta; 13. avg. 15. septembra; 4. oktobra; 10. novembra. 19. januarja 1887.; 30. marea; 20. aprila; 1. junija; 4. ju-

lija in 15. julija. — Zadnje imenovana in ona dné 10. novembra bili ste seji ožjega odbora.

Dné 19. julija 1886. se je družbino vodstvo po § 18. alin. a) konstituvalo takó, da si je podpredsednikom izbralo g. L. Svetca, zapisnikarjem Antona Žlogarja, blagajnikom dr. J. Vošnjaka. Po istem paragrafu ali. b) je v ožji odbor za tekoča opravila razven teh še poklicalo gg. Ivana Hribarja ter Ivana Murnika.

Kako je to osrednje vodstvo v Ljubljani izvrševalo svoj nalog, čast mi je zdaj izvestiti slavni veliki skupščini.

Začetkom svojega delovanja se je to vodstvo zgledilo s posebnim pozivom dné 14. avgusta 1886. slovenskemu občinstvu, naj blagovoljno podpira prevažno to šolsko družbo. Da bi privabili vanjo tudi bolj priproste ter jo razširile v vse sloje našega naroda, oskrbelo je vodstvo poljuden spis: „Družba sv. Cirila in Metoda — kaj je to?“ ki so ga prvotno objavili skoro vsi naši časniki, in se je potem še ponatisnil v več tisoč izvodih, da se lahko vstreže vsakemu, ki želi družbine-knjžice.

Da ta poziv in poduk ni ostal brez vspeha, pričujejo podružnice, ki so se hitro osnovala po vseh krajih mile naše domovine. Na lanski skupščini bilo je zastopanih 25 podružnic, njih število je letos poskočilo na 64. Skoro bi smeli reči, da je bilo zasajeno neznatno gorčično zrnce, vzkliko je ter se je — po evangeljski besedi — uprav razrastlo v košato drevo, čegar veje se raztezajo vže po vsej Sloveniji.

Ker dozda še njih imena niso bila celotno objavljena, usoja se jih vodstvo slavni skupščini naznaniti. Pred vsem imena onih č. rodoljubov, ki so po § 4. postali pokrovitelji naši družbi s tem, da so vplačali najmanj: 100 gld.

1. Mariborska posojilnica. 2. Banka „Slavija“. 3. Andrej Zamejec, stolni kapitar v Ljubljani. 4. Simon Pogačar, umirovljeni c. kr. vojaški uradnik sedaj na Dunaji. 5. Dr. Pavel Turner v Jamniku na Moravskem; vsi zglašeni naravnost pri osrednjem vodstvu. 6. Luka Svetec, deželni poslanec v Litiji. 7. Dr. Josip Vošnjak, deželni odbornik v Ljubljani. 8. Ivan Murnik, deželni odbornik v Ljubljani. 9. Tomo

Zupan, gimn. profesor v Ljubljani. 10. Dr. L. Vidrič, odvetnik v Zagrebu. 11. Jakob Hren, državni poslanec v Celoveci. 12. Ivan Vilhar, hišnik in meščan v Ljubljani. 13. Franc Ks. Souvan, veletržec v Ljubljani. 14. Dr. Jernej Zupaneč, predsednik notarske zbornice v Ljubljani; vsi zglašeni po prvi Ljubljanski podružnici. 15. Ivan Velkovrh, tovarnar v Ljubljani; zgl. po Šent-Peterski. 16. Anton Žlogar, mestni kapelan pri sv. Jakobu; zgl. po Šent-Jakopsko-Trnovski podruž. 17. Dr. Josip Srnee, odvetnik. 18. Celjska posojilnica. 19. Mihael Vošnjak, državni poslanec; zgl. po Celjski podruž. 20. Andrej Jurec, veletržec; zgl. po Ptujski. 21. Franc Kalister, veletržec. 22. Monsgr. Anton Hrovatin, č. kanonik. 23. I. Šabec, veletržec; zgl. po Tržaški. 24. Savinjska posojilnica v Žalci; zgl. po Žalski. 25. Ivan Plantan, c. kr. notar; zgl. po Zatičinski. 26. Gospa Ivana Kalister, zgl. po ženski Tržaški. 27. Ivan Vrhovnik, kaplan v Dobu; zgl. po Brdski. 28. Franc Kotnik, veleposestnik, zgl. po Vrhuški podružnici*)

Ker so č. zastopniki v lanski skupščini izrekli razne želje in nasvete, kakor so za svoje kraje potrebno spoznali ter jih vodstvu prav posebno pripočili v predvarek in eventuelno izpeljavo, posvetoval se je odbor o njih takoj v prvih sejah ter jih je večinoma izvedel — oziraje se vedno na denarne razmere družbine.

Dné 5. avgusta 1886. sklene vodstvo ustanoviti „otroški vrtec ali zabavišče“ v Celji. Vsled neumornega delovanja ondotne podružnice in zavzetih rodoljubov, ki so storili potrebne korake, moglo je vodstvo že 18. septembra 1886. poslati prošnjo velesl. c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Gradec za otvoritev omenjenega zavoda. Po vseh odstranjenih zaprekah odprlo se je Celjsko „zabavišče“ dné 20. dec. 1886. Stoji pa v zvezi s privatno deklisko slovensko šolo, vzdrževano po katoliškem podpornem društvu, tako da je voditeljica te dekliske šole, č. sestra Angelina ob enem voditeljica našemu zabavišču. Na tej veliki podpori naj bo izražena iskrena zahvala naše družbe č. šolskim sestram. Za vrtnarico je vodstvo poklicalo gospico Irmo Fabijani.

*) Imena podružnic objavimo na koncu.

LISTEK.

Pisma iz toplic.

IV.

Trzič (Monfalkone), 15 jul. 1887.

Dragi mi brate!

Danes še-le pridem do predmeta, zaradi kterega se mudim že 14 dni med trdimi Italijani v Monfalkonu. Popišem Ti tukajšnje toplice, za kar si me še posebno poprosil. Tudi Ti, siromak, ne moreš se hvaliti s trdnim zdravjem, in zdravniki so Ti svetovali, poskušati s toplicami. Tu imaš natančen popis o kopeljih Monfalkonskih. Kopališče leži ob veliki cesti v Trst, pol ure od mesta Monfalkone. Že starim Rimljanom je bilo znano in prav močno so ga obiskovali. Koliko zaupanje so imeli stari Rimljani do teh kopelji, najbolje pričajo izkopani obljubni kamni, na kterih je izražena zahvala za dobljeno zdravje.

Pri romantičnem izviru reke Timaus, ktera nosi morske ladije in jo je že Virgil opeval, stoji cerkev

sv. Janeza Krstnika. Na tem mestu je nekaj stal rimski tempelj Diomedov, v kterem so stari Rimljani hvalne daritve opravljali za čudovita ozdravljenja v pol ure oddaljenih žvepljenih toplicah. — Te toplice so bile za rimskega cesarja Avgusta v veliki slavi in iz imena „aquae imperiales“, ki so ga imele, bi se moglo sklepati, da so morda rimski cesarji sami jih radi obiskovali. Pisatelj Plinij jih večkrat omenja.

Ko so divji Huni pod vodstvom Atilovim v te kraje prihrumeli in slavni Oglej razdejali, so najbrže tudi po bližnji okolici pustošili ter slavno rimsko kopališče pri sedanjem Monfalkonskem mestu — pičli dve uri od Ogleja nazaj — razsuli. Še le leta 1433 je tedanji Monfalkonski „podestá“ Fr. Nani pod vladu Beneške republike sledeč Plinijevemu popisu zasute toplice zopet našel in priredil za porabo. Spominska plošča, vzdana v poslopji kopališča od hvaležnih Monfalkoncev, to naznanja. V 16. in 17. stoletji je bilo poslopje kopališko zopet večkrat razdrto in pokončano, zlasti ob času turških navalov. — Še-le leta 1799., in sicer pod vladu Napoleona I., so se toplice z nova oživile. Francoska vlada je dala toplico preiskati in vsled jako ugodnega poročila dotične komisije je sklenila sozidati velikansko kopa-

liško poslopje. Ko je po sklenjenem miru s Francozi Goriška in Gradiška mejna grofija zopet prišla pod avstrijsko vladu, je občina Monfalkonska poslopje nad toplico dovršila. Kopališče je prišlo pozneje v last posamičnim kapitalistom, in je romalo iz rok v roke. Sedanji lastnik je odvetnik dr. Rabl v Trstu. Izvirek žveplene toplice leži pod morsko površino in je pod zemljo v zvezi z bližnjim morjem. Zarad tega ima tudi topliška voda isto lastnost kakor morje, da ob gotovih časih nastopa ali odstopa.

Poprej je bil kopališki prostor ali „bassin“ tako napravljen, da se je le o morskem natoku napolnil z vročo toplico. Ravno tako tudi čebriče v posamičnih sobicah. O morskem odstopu se ni mogel nihče toplice posluževati. V novejšem času je postavljena tromba, ktera s parno močjo toplico iz vira vleče ter po cevéh v „bassin-e“ in v posamne kabine raztaka. Izvirek je takó močan, da se lahko cel dan vroča toplica za stotine kopalcev tromba.

Koplje se lahko skupaj v „bassinu“ ali posebej v pripravnih mramornatih čebričah. V vsaki čebriči so dve pipi, skozi eno se izceja vroča skozi drugo ohlajena toplica. Toplica ima 30° do 32° R. — Komur je prevroč, si lahko pomaga in ohlajene

Otrok se je v zabavišče vpisalo ter zahajalo od začetka krog 60, nekaj jih je izstopilo, tako da jih v zadnjem času obiskuje zavod krog 50. Nekaj jih je plačujočih, nekaj oproščenih; sploh je v tem obziru vodstvo prepustilo določevati ondotnemu načelnstvu, ker so mu znane razmere.

Zabavišče je odprto ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne. Samo v sredo in soboto le dopoldne.

Dne 13. avgusta vodstvo konečno odobri predlog Tržaške podružnice, da se osnuje „zabavišče pri sv. Jakopu v Trstu“. Potrdila se je pogodba z dotičnim hišnikom št. 476 v ulici Giuliani, razpisala se po časnikih služba otroške vrtnarice z letno plačo 360 gld. in prostim stanovanjem. Dne 15. septembra 1886 podelila se je ta služba vsled posebnih želja Tržaške podružnice gospici Justini Michelli, s katero se je sklenila dotična pogodba dne 30. sept. 1886.

Potrebne korake je storilo načelnstvo Tržaške podružnice obrnivši se do vis. c. kr. namestništva in mestnega magistrata. Visoko c. kr. namestništvo je z odlokom 6. novembra 1886, št. 17.116/VII., dovolilo odpreti „otroški vrt — giardino infante“, oziroma „otroško zabavišče — asilo infante“ z odlokom 23. novembra 1886, št. 18.113/VII. — Ker je pa ondotni magistrat zahteval, da morajo v dotični hiši stolbe biti kamnite, zavleklo se je odprtje, dokler je bilo vse zgotovljeno. Tako se je še le 3. januarja 1887 po sv. maši odprlo „zabavišče pri sv. Jakopu“. — Šolski učni red je skoro enak istemu v Celjskem zabavišču. — Oglasilo se je otrok čez 50, a ker je slavni magistrat strogo zapovedal, da jih ena učiteljska moč ne sme imeti čez 40, obiskuje ta zavod redno krog 40 otrok.

Kakor Celjskemu je vodstvo tudi Tržaškemu načelnstvu prepustilo, naj po ondotnih razmerah gledé učenine ukrene potrebno ter ubožno deco oprostí. — Zabavišče lepo vspeva, kakor so se prepričale mnoge narodne dame Tržaške, in tudi sam c. kr. šolski nadzornik g. H. Zavagna se je izrazil, da mora družbi čestitati na tako lepem vspehu. Istotako sta se družbin prvomestnik profesor Tomo Zupan in odbornik Ivan Hribar povodom svojega boravljenja v Trstu dne 19. majnika 1887 osebno osvedočila o vzglednosti tega zavoda. Dokaj prijateljev je zabavišče pridobilo z veselico ter skušnjo na letošnji praznik družbinih zavetnikov sv. Cirila in Metoda. Uprav v duhu naših sv. prvoučiteljev so nakanile narodne Slovenke, častite dame Tržaške, razveseliti nežno mladino, kar so velikodušno izvedle v radost obdarovanim otrokom, njih roditeljem in vsem rodoljubom slovenskim. (Živele! Slava!)

O stroških teh zabavišč izvestil Vam bode, slavna gospóda, med drugim deloma itak družbin blagajnik.

Ker bi pa zabavišče samo za-se ne imelo pravega pomena, ako se nanj ne nasloni narodna šola, posvetovalo se je že vodstvo ob odprtju I. razreda osnovne šole ter o načinu, kako najlozje dospeti do tega namena.

Ko sta bila tako ustanovljena dva družbina zavoda, moralo se je misliti i na cerkveno nadzorstvo. Kakor ima vsled temeljnih zakonov državno oblastvo po vseh šolah vrhovno nadzorstvo, tako gré katoliški cerkvi gledé verskega poduka in nabožnih vaj prva in odločilna beseda.

Ker naša družba vsled § 1 sloni na katoliško-

narodni podlagi, mora skrbeti, da nikdar ne zgreši svojega namena ter vselej ostane v spoštljivi vdanosti cerkvenemu oblastvu. Zato je vodstvo sklenilo, da se po svojem prvomestniku ter vsaj enem odborniku in po dotičnih načelnstvih svojedobno pokloni prevzvišenim vladikam po Slovenskem, Visokostim razloži šolske razmere slovenske ter jim priporoči družbo v blagohotno pospeševanje.

Prvomestnik, podpredsednik in blagajnik so se dne 3. marca 1887 poklonili Ljubljanskemu milostnemu knez-vladiki, kot višjemu pastirju dežele, kjer ima naša družba svoj sedež. Pozneje, ko je bilo vreme ugodniše, prvomestnik z odbornikom Ivanom Hribarjem ter dotičnimi načelnstvi Njih Ekscelenci ilirskemu metropolitu dne 18. maja in svitlemu vladiki Tržaško-Koperskemu dne 19. maja 1887.

Bolgarske razmere.

Žalostna so poročila za Bolgare, ki jim dohajajo iz avstrijske prestolnice o izvoljenem knezu. Če so bili v resnici tako navdušeni za novega kneza, kakor so brzojavno naznanjali celi Evropi, morajo sedaj peti žalostinke na razvalinah svojih upov in nad. Sanjali so sladke sanje o novem knezu, poslali so neutegoma častno deputacijo, da se pokloni izvoljenemu vladarju: toda Rusija ne potrdi nobene sklepa bolgarskih državnikov, ostala Evropa molči, ker se boji resnih nasledkov, ako odobri nepremišljeni korak bolgarskih poslancev.

Kritičen in žalosten je položaj v Bolgariji. Narod je še neizkušten v politiki. Le čuditi se moramo, da so mogli Bolgari v zadnjih dveh letih, posebno pa v zadnjih desetih mesecih preživeti toliko prevratov in nemirov, da se ni dežela in družba razbila v kosce. Marsikteri evropski narod, vtrjen v stari omiki in političnem življenju, bi ne vstrajal v takih razmerah, kakor Bolgar, ki je še le pred kratkim otrese se suženjstva in si priboril s tujo pomočjo človeške pravice. Obžalovati pa moramo zadnji korak bolgarskih regentov, ki so zastopnike naroda zvodili do nepremišljenega sklepa.

Sedanji vladarji v Bolgariji so se lahko prepričali o pravih namerah evropskih držav. Ko je koncem lanskega leta bolgarska deputacija potovala po Evropi in prosila pomoči pri vladah, lahko se je prepričala, da se večina državnikov v tem vprašanju ravná po želji Rusije. Avstrija se je sklicevala na Berolinsko pogodbo in svetovala Bolgarom, naj se spravijo z Rusijo. Enak odgovor so dobili v Berolinu. Grof Bismark je izjavil, da je bolgarska zadeva le domač prepir med Rusijo in Bolgarijo. Francija jim dá isti svét, le Anglija in Italija ste porabili priliko in pokazali svojo nevoljo proti Rusiji. Vendar je lord Churchill jasno pokazal, da se tudi Anglija ne bo z orožjem potegnila za Bolgare proti Rusiji. Regenti se niso ozirali na mnenje Evrope, temveč nadaljevali svojo politiko in Rusiji kazali pestí.

Bolgarski vladni časniki so oznanjevali vojsko ruski državi, vlada je prepovedala v deželi ruske časnike in zaprla vse osebe, ki niso javno kazale sovraštva do ruskega cara. Z vsemi sredstvi so delali na to, da bolgarski narod pozabi, kdo ga je

rešil turškega jarma. Kar so želeli, to so dosegli: Rusija je pretrgala vso zvezo z Bolgari. Nasledki so se pokazali po zadnji volitvi. Bolgari imajo kneza, ki pa brez dovoljenja ruske države ne stopi na bolgarski prestol. Nobena država, tudi ne Anglija, ne bo pričela reševati bolgarskega vprašanja brez Rusije ali celó proti nji. Regenti so hodili v krogu — in danes stojé na istem mestu, kakor za časa izvolitve princa danskega. — Princ Koburški je knez brez dežele. Bolgari imajo kneza, a knez ne Bolgarije. Obljubil je deputaciji, da zasede bolgarski prestol, ko pride ugoden trenotek. In kedaj pride zaželjeni čas? Novi knez upa, da ga potrdijo države in tudi Rusija ne odreče svojega dovoljenja. Toda prazni so upi. Knez Aleksander je imel v Bolgariji močno stranko, pridobil si je na bojišči proti Srbiji mnogo zaslug za bolgarski narod, bojeval se je za idejo, ki je navdajala večino bolgarskega naroda, namreč za združenje Bolgarije, katero je bila raztrgala Evropa, in vendar je moral zapustiti deželo.

Princ Koburški je sam pokazal pot, po kateri naj hodijo bolgarski vladarji. Vprašanje potrebuje časa in treznega premisleka. Sploh pa smemo trditi, da je tudi to dejanje bolgarske šaloigre končano, in princ Koburški ostane v zgodovini knez brez dežele.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. julija.

Notranje dežele.

Iz Gradca se poroča, da bo meseca oktobra prestolonaslednik Rudolf imenovan FZM. in poveljnikom vojnega kora v Gradci; baron Kuhn bo prestavljen v Levov.

Štajarski deželni odbor je po naročilu deželnega zbora razposlal občinam obrazce za nabiranje statističnega gradiva. Na podlagi tega gradiva hoče ustanoviti deželno zavarovalnico proti ognju.

Češki poslanec Vransky je poročal svojim volilcem o delovanju v državnem zboru. Priznal je, da so mnoge nove postavbe naložile prebivalcem nova bremena. Če hočejo poslanci kaj doseči, morajo biti jedini. Čehi ne smejo biti tako predrzni, kakor Madjari, ker bi razdvojili desnico, vrgli vladó in levičarjem pripomogli do krmila. Obsojal je Mladočehe in povdarjal zasluge dr. Riegra za češki narod. Voljeli so vsprejeti resolucijo, v kateri obžalujejo, da Čehi niso dosti dosegli v državnem zboru, in izrečejo zaupanje dr. Riegru in drugim poslancem češkega kluba.

Madjari pazljivo zasledujejo vsak pomenljiv dogodek med Slovaki. 10. t. m. je cerkvena občina v Hlubaki praznovala stoletnico. Popravili in osnažili so cerkev in na zvoniku postavili nov križ in dvo-glavnega orla. Hudobni ljudje so raznesli takoj govorico, da je državni grb na strehi demonstracija proti državi, ker pomeni ruskega orla. Potitična oblast je izdala povelje, da mora občina v dvanajstih urah avstrijski grb odstraniti s strehe.

Vnanje države.

„Videlo“, glasilo prejšnje srbske vlade, naznauja svetu, da prijatelji sedanje vlade razširjajo Avstriji sovražne oklice in nagovarjajo Bošnjake, da se vzdignejo. Resnice je toliko na tem, da so pri nekem uradniku našli nekak načrt za vstajo v

vode pritoči. — V vsaki sobici je toplomér, s katerim si vsak kopalec toploto vode izmeri in po ukazu topliškega zdravnika v njemu primerni temperaturi ohrani.

Topliški zdravnik, dr. Gregoris, vsacega bolnika poprej zdravniško preišče in mu po stanu bolezní temperaturo določi.

Toplice imajo v sebi mnogo klora, broma, joda in žvepla ter so posebno koristna bolnikom, ki trpé za protinom in reumatizmom. Tudi jo svetujejo za bolezní vsled oslabeledih živcev, Ischias, škrofelnje itd.

Mnogo bolnikov je po rabi teh kopelji ozdravelo, kar pričajo zahvale v posebni knjigi zapisane. Prišel je marsikdo popolnoma nadležen v toplice in čez nekoliko dni jih je čisto ozdravljen zapustil.

Koplje se samo enkrat na dan in sicer zjutraj od 7. do 11. ure. Vodja kopelji vsakemu uro odloči. Več kot pol ure ne pusté nikogar v vodi. Navadno se kopljejo po 12 dni, prav močno bolni 24krat.

Kdor je prav hudo bolan na kakem udu telesa, mu tudi blato, s topliško vodo napojeno, pokladajo na dotični ud.

Edino to je nepripravno, ker je kopališče pol ure oddaljeno od trga Monfalkone in se je treba v

toplice in zopet nazaj voziti, seveda v zaprtih vozovih. Za vožnjo se plača vsak dan 60 kr. in za kopelj 50 kr. Hrana je precej draga, takó, da se vsekup 5 gld. povprek na dan prav lahko raztrosi. Tudi v kopališkem poslopju je prostora za šest oseb, če bi kdo rajše ondi stanoval. Treba se je le obrniti do vodstva kopališča, ki vse, kar je potreba, poskrbi: stanovanje, voz, hrano itd.

Kopališče ni kaj zelo obiskovano, menda ravno zaradi te neprilike, ker ni ondi prostorov za stanovanje. Vožnja v kopelj in zopet nazaj marsikoga oplaší, da gré rajše v druge toplice, kjer se po kopelji precej lahko v postelj vleže in izpoti.

Topličarjev pride na leto največ 600 do 700. Letošnjih obiskovalcev je doslej 160, večinoma Italijanov.

Toplice so prav izvrstne in slovó že od starodavnosti. Brez dvoma bi jih tudi sedaj bolje obiskovali, ko bi se skrbelo za boljšo postrežbo in za stanovanje v kopališči samem. Čudim se, zakaj da ne bi občina Tržiška primerno hišo ondi sezidala za reštvavracijo in za stanovanje kopališčnih gostov. Gotovo bi se kapital dobro naložil in lepe odstotke donášal.

Druga neprilika in vzrok, da se s Kranjskega malokdo v Tržiške toplice odpravi, je pa italijanščina, ki se v tamošnjem kraju govori brez izjeme. Kdor ni zmožen italijanskega jezika, mu res ne kaže v Monfalkone po zdravje hoditi.

Opisal sem Ti, premili moj, vse, kar sem mislil, da bi Te utegnulo zanimati. — Memogredé omenjam, da sem enkrat napravil izlet v Gorico, komaj jedno uro daleč po železnici, ter obiskal prijatelje na Kostanjevici, ki jih že več let nisem videl. Izpred samostanske cerkve, ki je sicer majhna, pa prav čedna in po radodarnosti preblage gospé grofinje Chambord prenovljena in bogato ozaljšana, je krasen razgled po okolici Goriški. Pač bi bila škoda, potokov solzá vredna, če bi ta rajski kraj postal žrtev laškega moloha. Vredno je videti pod cerkvijo rakve, kjer čakajo vstajenja trupla šestih udov francoske vladarske hiše.

V soboto zapustim Monfalkone in se vrnem domú na svoje mesto. Sréno želim in prosim Boga, da bi dnevi, ki sem jih preživel v potu obraza, ne bili brez dobrodejnega vpliva na moje ude.

Ko sem v soboto odhajal, sem bil priča smešnega dogodka, ki Ti ga ne smem zamolčati. Tudi

Bosni. Ta uradnik je rodom Hercegovinec, in ga je vlada že iztirala iz dežele. — O priliki francoske narodne slavnosti 14. julija so nekteri gojenci srbske akademije pod vodstvom svojega učitelja čestitali francoskemu zastopniku v Belemgradu. Šolska oblast jih je zaradi tega kaznovala.

Časniki prinašajo razne pogovore *bolgarske* deputacije s princem Koburškim in drugimi osebami. Kakor „Presse“ poroča, pogovarjali so se nekteri člani deputacije s princem, predno so zapustili Dunaj. Pri tej priliki je neki rekel princ, da mu je knez Aleksander najbolj na potu. Tudi majorjema Popovu in Vinarovu je isto rekel. „Kaj se zgodi, če grem v Bolgarijo? Kaj storé častniki?“ vpraša princ imenovana člana deputacije. Odgovorita mu, naj gré v Bolgarijo, ker armada ne more prej pokazati svoje vdanosti, dokler ne pozna kneza. Bodite pogumni, pojdite z nami, in vam bomo hvaležni. Princa Aleksandra sicer ljubimo in občudujemo, toda Vi ste naš izvoljeni knez, in mi se vam moramo klanjati. — Ko je knez spomnil Rusije, hitro seže Popov v besedo: Ne imenujte tega imena. Rusija je naša sovražnica, ker ničesa ne stori, da nam pomaga iz zadrege. Če iščete ruskega prijateljstva, s tem si pri nas ne dobite zaupanja. Izvoljeni ste od sebranja, to je dovolj. Pridite v Bolgarijo, in mi se bojujemo za Vas. — Ko so se člani deputacije vračali v Bolgarijo skozi Budimpešto, pogovarjal se je s Stojanovom nek ogerski časnikar. Stojanov je priznal, da so se Bolgari goljufali. Upali so, da pojde princ takoj z njimi; sedaj se pa sklicuje na razne pogoje. Ko ga časnikar vpraša, pride li princ v Bolgarijo ali ne, odgovori Stojanov: Jaz in drugi člani deputacije smo prepričani, da princ Ferdinand nikoli ne vidi Bolgarije. Tisti, ki so ga priporočali, so se igrali z bolgarskim narodom.

„Moskovskija Vjedomosti“ so objavile 16. t. m., da ne bodo donšale uvodnih člankov, dokler ne ozdravi *Katkov*. Ta je navadno sam pisal članke, druge pa je presojeval, kolikor jih ni sam pisal.

Nemška vlada strogo pazi, da prebivalci v Alzaciji in Loreni nimajo zvez s Francozi. Nedavno so preiskavali vojašnice v Mogunciji, ker so zvedela oblastva, da so vojaki v zvezi s francosko ligo rodoljubov. Kakor „Frankfurter Ztg.“ piše, bili so vojaki v resnici v zvezi s Francozi. Vojake, pri katerih so našli sumljiva pisanja, odpeljali so v preiskovalni zapor.

V *Franciji* je zopet Boulanger na dnevnem redu. Časnik „France“ je objavil dvoje pisem iz Clermont-Ferranda. V prvem trdi, da so nemire v Parizu pri odhodu generala Boulangerja najeli in plačali njegovi nasprotniki. V drugem pa pripoveduje, da so Boulangerjevi prijatelji dvakrat hoteli izvršiti državno prevrat. Ko so Nemci vjeli Schnäbeleja, prišlo je neki 24 generalov k Boulangeru, rekoč: Jutri se lahko prične boj. Če nas potrebujete, mi smo pripravljeni. Dajte povelje, armada se vzdigne. Ta stvar pa se je zvedela in vzbudila povsod veliko začudenje. Vsi listi sedaj objavljajo dotično pismo.

Iz *Rima* poroča „Pol. Corr.“: Francoski listi so nedavno poročali o pogovoru med papežem in nekim francoskim državnikom. Leon XIII. bi bil pri tej priliki trdil, da se prej ne bo vravnalo ravnotežje med evropskimi državami, dokler Francija ne dobi pravega stališča, ki se ji spodobi med narodi. Papež je neki tudi obljubil, da bo nagovarjal nemško vlado, naj prepusti zopet Alzacijo-Loreno Francozom. Vsa ta poročila so izmišljena. Papež se ne more potegovati za stvari, ki se ne strinjajo s stališčem in koristmi cerkve. Zaradi Francozov se rimski papež ne more spreti z nemško vlado.

Nekteri *angleški* konservativci so zelo nevoljni, ker se je vlada v vprašanji irske zemljiške postave vdala liberalnim unijonistom. Mnogi konservativci ne odobravajo postopanja vlade. Sploh se govori, da vlada ne bo preživela prihodnjih volitev.

v Tržiči je družba gosposkih mladenčev, ki goje najnovejši „sport“ in na onem železnem motovilu, „bycikel“ imenovanem, jezdarijo po ulicah. Bila je v jutro mojega odhoda ravno šola za te jezdece. Eden mladenčev zajaha svoje kolo in sedeč visoko na kozlu šviga bliskoma po trgu. Na konci ulice se hoče s svojim vretenom počasi obrniti in jo zavije krog ženske, ki je perilo nesla z vode; kar se kolo nagne, jezdec pride iz ravnotežja in s kolesom vred pade na žensko. Vse je ležalo v prahu: perica, perilo, motovilo in pogumni huzár. Hipoma je bilo polno ljudi okoli kúpca: eni so se jezili, drugi smejali, ženska kričala, mladenč pa jo je urno s svojim motovilom pobral s pozorišča in zginil v stranske ulice. Če je še kaj družega sledilo tej javni produkciji, mi ni znano, ker sem se précej potem odpeljal na kolodvor. Gotovo še doživimo, da bodo ljudje po glavi hodili.

Z Bogom toraj! Da se kmalo vidiva v domovini!

Troj

Petrovič.

Kakor znano, zavrгла je *belgijska* zbornica z 69 glasovi proti 62 splošno vojaško dolžnost. Vsled tega se je 20. t. m. v Bruslji dogodila nekaka vojaška demonstracija proti poslancem. Vršila se je ta dan obletnica nastopa kralja Leopolda I. General van der Smissen je nagovoril armado in obžaloval, da je zbornica zavrгла postavo. Opozoril je vojake, naj ne izgubé poguma. Dežela bo spoznala potrebo vojaške dolžnosti in se tudi po tem ravnala. General Smissen hoče biti belgijski Boulanger.

Ze nekaj tednov se je v *Carigradu* širil glas, da odstopi ministerstvo. Sprva je bil sultan nezadovoljen s Kiamil-pašo, ker mu je vedno trdil, da francoski zastopnik grof Montebello ne ugovarja egiptski pogodbi. Še bolj je bil sultan nevoljen, ker ministri niso mogli pregovoriti angleške vlade, da premeni pogodbo. Do sedaj ni še nobenih gotovih poročil o ministerski krizi.

Izvirni dopisi.

Iz *Škofje Loke*, 21. julija. (Nova maša.) Prijetno je zreti v tihi jasni noči na nebesni obok, ko se na njem otrinja brezštevila lučic. Od jednega kraja do drugega na nebu, dokler seže tvoje oko, pa se razteguje in širi v vsi svoji krasoti svitel pas — rimska cesta — oživiljena z nebrojnimi zvezdami in zvezdicami. Pogled na jasno nebo razvedri ti duha in napolni dušo s hvaležnostjo do Strvarnika.

Tak svitel pas nedelj in praznikov Gospodovih, Marijinih in svetniških obdaja in ovija na obzorji cerkvenega leta navadne delavne dneve. V dnevih Gospodovih delavčeva roka počiva, a sree njegovo topi se v pobožni molitvi zavedajoč se, da je tudi duši treba hrane. Pobožnost delavca-trpina se tem bolj množi, ako tak dan povzdiguje še kaka izvanredna svečanost.

Ne vsakdanja slovesnost obhajala se je pretečeno nedeljo 17. julija tudi pri nas v Loku. Proslavljenec tega dneva je bil č. g. novomašnik Franc Pokorn, ki je prvokrat stopal pred altar Gospodov. Ne bodem se spuščal pri opisovanji v podrobnosti, kajti kdor pozna verno slovensko ljudstvo, vé tudi, da o taki priliki stori vse, kar je v njegovi moči ter pospešuje svečanost dneva. A zamolčati ne smem v resnici ginljivega prizora, ki se je vršil v cerkvi. Slavnostni govor imel je brat novomašnikov, č. g. Jakob Pokorn. Po primernem uvodu obrne se gospod govornik do novomašnika — dvakrat brata — proseč ga blagoslova. To je bil tisti ginljivi trenutek, ki je marsikomu izmed navzočih privabil solzo v oko. Gosp. govornika pa je novomašniški blagoslov na leci tudi kar vidno spremljal, kajti razpravljajoč važnost mašništva in povdarjajoč težko butaro — veliko odgovornost duhovniško, rešil je gospod govornik dano si nalogo prav izborno.

Primeren obed bil je v prostorih župnijske hiše. Izmed napitnic naj omenim le ono učenke samostanske in bčerkve tukajšnje hišne posestnice in trgovke Marije Juvan — mašnikove dobrotnice in podpirateljice v njegovih študijah.

Mlada gojenka samostanska izročila je gospodu novomašniku z ljubkim glasom v lepih besedah šopek cvetlic in mu slikala srečo, da je tudi njega izvolil Gospod in ga poklical v svoj vinograd, kazoč mu pa ob jednom trnjevo pot, po kateri mu bo večkrat treba hoditi. A če je delo grenko, je plačilo sladko, ktero obeta Gospod svojim izvoljencem.

Res, lep dan je bil 17. julij za gospoda novomašnika samega, razun njega pa tudi za celo faro. Č. g. novomašniku pa kličem že po dovršeni premici pesnikove besede v spomin:

V delih blagih pač bliščeč
Sam postaviš si spomin,
Bolj čestit in bolj sloveč,
Kot iz kamna in kovin!

Domače novice.

(Vabilo.) Razstava cerkvenih paramentov in oprav, ki jih bode bratovščina presv. Rešnjega Telesa v Ljubljani letos razdelila potrebnejšim cerkvam naše škofije, bo 5., 6. in 7. prihodnjega meseca avgusta v navadnih sobanah uršulinskega samostana. Odprta bo od 9.—12. ure dopoludne in od 3.—6. ure popoludne. Udje in dobrotniki bratovščine se s tem vljudno vabijo k imenovani razstavi.

Vodstvo
bratovščine presv. Rešnjega Telesa.

(Einspielerjeva slavnost.) Slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Celovci je z odlokom dne 9. julija 1887, št. 11.262, v smislu člena 16. postave od dne 15. novembra 1867, drž. zak. št. 135., slavnost v Svečah dne 21. avgusta t. l. in nje slavnostni spored brez ugovora dovolilo. — Ravnateljstvom državne in južne železnice vložile so se prošnje za znižano vozino. — Slovensko ljudstvo na Koroškem je za slavnost jako navdušeno; vse se veseli zlate maše v Svečah.

(Visok gost.) Celovski mil. knez in škof dr. J. Kahn prišli so včeraj v Maribor, kakor se nam od tam poroča, in so gost ondotnega kneza in škofa.

(Glavno vodstvo južne železnice) naznanilo je vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda dd. Dunaj 14. julija 1887 št. 4311 S., „da obžaluje, ker ne more dovoliti znižane cene vdeleževalcem velike skupščine v Trstu dne 19. julija“. Pristaviti je še, da je ta odlok vodstvu bil izročen še le v jutro 18. julija. Komentar si vsak sam lahko naredi.

(Dramatično društvo v Ljubljani.) Ker je več odborov čitalničnih že zahtevalo komično sliko „Ponesrečena glavna skušnja“, opozorimo vse čitalnice in druga slovenska zabavna društva, da v kratkem blagovolijo naznaniti odboru dramatičnega društva željo, da se jim dopslje omenjena igra. Pri dovoljnem številu naročil se bode tiskala igra še pred začetkom sezone; poleg te „Beli lasje — mlado sree“, šaloprizor, namenjen za slavnost ob priliki bivanja Čehov v Ljubljani.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi v sredo, dne 27. t. m. v svojih prostorih „Narodnega Doma“ gledališčno igro. Igrala se bode Ivan N. Köckova narodna opereta „Serežan“. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina 50 kr. Besede spremlja vojaška godba 47. pešpolka iz Maribora.

(Javna dražba) po zapuščini ranjkega gosp. župnika Ant. Močnika pri sv. Ilju na Goričkem na malem Štajarju bo na sv. Jakopa dan dne 25. julija v farovži ondi od 8. do 12. ure dopoludne in od 1. do 5. ure popoludne; če bo pa treba, tudi še drugi in tretji dan. Naprodaj bo: živina, vino, žito, krma, pohištvo, vozovi, sodi, porcelanasta in steklena posoda, razne ure, podobe, obleka, perilo, drva itd. Cenjena je vsa zapuščina na 1488 gold. in se bo za to ceno tudi na dražbo dala. Reči se bodo prodajale na drobno, kar bo kdo kupil, treba bode takoj plačati in s poti spraviti.

(Deželna zadruga štajarskih pivarn) se je razdrobila ter šla na kosce. Zgodilo se je to pri velikem zboru 3. t. m. Povod so bile temu porazu razne novejšje tovarne za pivo, ki niso hotele zadrugi pristopiti in so pivo ceneje točile, kakor zadrugne pivarne. Drobcí se bodo sedaj zopet zbirali in se združili, gorenje-štajarski s sedežem v Ljubnu za-se, dolenje-štajarski pa za-se.

(Vabilo) k prvemu občnemu zboru Goriškega „Sokola“, kateri se skliče v nedeljo, 24. t. m., ob 4. uri popoludne v prostorih Marzini-jevih. Na tem zboru, h kateremu se vabijo samo oni gospodje, ki vstopijo ali kot podpiratelj ali telovadei, prečitajo se potrjena pravila, določijo se društveni doneski, izvoli se društveni odbor, trije razsodniki in trije pregledovalci društvenih računov. Govorilo in sklepalo se bo še o marsičem drugem. — Nadeja se velike vdeležbe goriških rodoljubov

osnovalni odbor.

(Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu) je imela 16. t. m. javno sejo v spomin Boškovičeve smrti. Dopisujoči član dr. V. Dvořak je čital o delovanji Boškoviča na polji fizike. Pokojni Boškovič je med učenjaki zavzemal častno mesto.

(Vojakom v Bosni) se ni še nikdar tako dobro godilo gledé živeža, kakor sedaj, odkar je med vélike založnike treščilo. Odkar so namreč ti pod ključem, tresejo se tudi njihove pritikline in dajo pošteno blago c. kr. vojaštvu, za kar dobivajo pošteno pogojno plačo. Kakor iz gotovega vira čujemo, dobivajo vojaki tudi večje poreije, odkar so nekteri židom „preprijazni in prepostrežni“ ljudje izmed vojaštva pod ključem. Preiskava je namreč dokazala, da je več narednikov (feldvebeljnov) dobivalo od židov na mesec gotov denar za blago, ki bi ga bili morali vojaki dobiti.

(Kolera.) Iz Budimpešte se poroča, da je več oseb zbolelo za sumljivo boleznijo, ki je po vsem podobna koleri. Enak slučaj se je dogodil v Rac-Almašu v južni Oggerski. Na Reki in v Trstu se je zaukazala desinfekcija.

(Telefon) potegnili so do Sv. Krvi na Koroškem, in od ondot na veliki Zvonik (Grossglockner) ter so ga tudi že prometu izročili. Bog daj, da bi se vsled te naprave kaj manj hribolazcev ponesrečilo kakor se jih sicer. Posebno letos je jako grozovito leto v tem oziru. Vsak dan se bere, da je tukaj temu, ondi onemu tal zmanjkalo pod nogami, in da so ga dva ali tri dni kasneje globoko doli v kakem propadu našli z razbito glavo in zlomljenimi udi. Čuda ni! Liberalnoolikani sret ravno nedeljo tako rad za to porabi, da se po gorskem skalovji plazi, mesto da bi spolnjeval krščansko dolžnost in dan Gospodov porabil, kakor se spodobi.

Telegrami.

Peterburg, 22. julija. Carjev ukaz dovoljuje prosto izvožnjo konj v vnanje dežele.

Berolin, 22. julija. „Tagblattu“ se poroča iz Belegagrada, da se kraljica Natalija s kraljevičem z dovoljenjem kralja in Ristića preseli v Nemčijo, da ga tam dá odgojiti.(?)

Pariz, 23. julija. Parlamentno zasedanje se je včeraj končalo.

London, 23. julija. Kakor „Times“ poročajo, nasvetovala je Angliji turška vlada nove obravnave gledé Egipta na popolnoma drugi podlagi, kakor je bila pogodba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokriše na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	739 59	+22 5	sl. sever	sk. oblačno	0 00	
22. 2. u. pop.	738 33	+28 4	sr. svzh.	sk. jasno		
9. u. zveč.	737 31	+22 8	brezv.	"		

Vroče in jasno; zvečer na zap. oblačno in se je bliskalo, zrakomer je padal. Srednja temperatura 24° 6' C., za 5° 0' nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

23. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 45 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 85 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	883 " " "
Kreditne akcije	282 " 30 "
London	125 " 85 "
Srebro	" " " "
Frančoski napoleonid.	9 " 97 "
Ces. cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 75 "

Tržne cene

dné 23. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 22	Surovo maslo, "	— 90
Ječmen,	2 92	Jajce, jedno	— 1 5
Oves,	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 22	Telečje "	— 50
Koruza,	5 20	Svinjsko "	— 60
Krompir,	2 14	Koštrunovo "	— 36
Leča,	12 —	Pišanec "	— 50
Grah,	13 —	Golob "	— 15
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	1 69
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	1 78
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.	6 25
Špeh svež,	— 60	" mehka, "	4 —

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

- Andree, Allgemeiner Hand-Atlas** in 120 Kartenseiten mit vollständigem Namenverzeichnis. 2. Auflage. 12 zvezkov à gld. 1.24
- Caussette, Manresa für Priester.** Ausführliche Exercitienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03
- Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder** in catechetischer Lehrweise erklärt . . . . . gld. 3.35
- Hartmann, Repertorium Rituum.** Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritualvorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage . . . . . gld. 7.44
- Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis.** Editio altera . . . . . gld. 4.34
- Schepers, Alfons M. von Liguori** in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchenlehrer . . . . . gld. —.62
- Schott, Die Wunder von Lourdes.** 18 zvezkov à gld. —.25

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič

Rojaki!

Dne 21. avgusta t. l. obhajala se bude na slovenskem Koroškem slavnost, kterež enakih imamo le malo zaznamovanin v naši zgodovini.

Dika naša, starosta koroških Slovencev, neutrudljivi prvobornitelj in rodoljub slovenski, slavni naš rojak

preč. gosp. prof. Andrej Einspieler

daroval bude v ta dan svojo zlato mašo v rojstnem kraju v Svečah v Rožni dolini na Koroškem.

K tej slavnosti, slavna društva slovenska in dragi rojaki Slovenci, vabimo Vas danes najuljdnije. Udeležite se te pomembne slavnosti v mnogobrojnem številu, da moremo združeni z Vami dostojno počastiti onega moža, ki je vse svoje življenje posvetil v to, da bi koristil milemu našemu narodu slovenskemu.

Voziti se bude treba do Celovca po železnici in od tukaj z vozovi dalje čez Bistrico v Sveče, kamor je vožnje kake 3 ure, pešhoda pa čez 4 ure. — Gorenjci iz Kranjskega imajo najboljši in najbližnji pot čez hrib „Kočno“

Podpisani odbor prosi tedaj vsa ona slavna društva in posameznike, ki se želijo udeležiti slavnosti in pridejo do Celovca, da se blagovolijo prej ko prej, najdalje pa do 6. avgusta, oglasiti za prostore, da bude mogoče o pravem času oskrbeti dovolj voz za vse vdeležence. — Vožnja na prostih kmetijskih vozovih stala bude tje in nazaj za osobo 1 gld. 20 kr. — Ravno tako se je oglašati do gori navedenega časa vsem onim, ki želijo vdeležiti se banketa.

Natančneje se bude naznanilo v kratkem po tiskanih vabilih in programih, kakor tudi po raznih slovenskih časnikih.

Pisanja, slavnost zlatomašnika Einspielerja zadevajoča, naj se pošiljajo tajniku slavnostnega odbora pod naslovom: **Janez Wieser, župnik Elizabetinskega samostana v Celovcu**, kateri bude tudi vsaki čas pripravljen, radovoljno dajati pojasnila na razna vprašanja.

Bratje! Zanašamo se na Vašo vdeležbo; pridite k nam, da se skupno z našim slavljencem veselimo; slednji pa naj tudi vidi, kako slovenski narod spoštuje in čišta svoje zaslužne možé.

Na svidenje!

V Celovcu, 14. julija 1887.

Slavnostni odbor:

Dr. Valentin Nemeč,

kanonik, konzistorijalni svetnik in dekan pri sv. Hemi, predsednik.

Matej Šervecelj,

knezoškofijski svetovalec in komendant na Reberci, podpredsednik.

Janez Wieser,

župnik Elizabetinskega samostana, tajnik.

Odborniki:

Franjo Vizovnik, prost in dekan v Dobri vasi; Lambert Ferčnik, dekan v Zábnci; Andrej Bizar, dekan v Grabštanju; Matija Ambrož, dekan v Železni kapli; Jos. Fritz, dekan v Št. Mohoru; Luka Bavtižar, župnik na Žiljski Bistrici; Fr. Centrih, župnik v Št. Petru pri Vašnjah; Janez Godec, župnik v Rožeku; Janez Hutar, veroučitelj na e. k. realni v Celovcu; Šimen Inoko, župnik v Podklostru; Anton Kezmar, slovenski pridigar v Celovcu; France Korman, župnik v Mižici; Jakob Knaplič, župnik v Ločah; Alojzij Ledvinko, župnik v Št. Kocijannu; Šimen Muden, župnik v Kapli pri Dravi; dr. Anton Müller, župnik pri Materi Božji na Jezeru; Franjo Petek, župnik v Trgu Grebinj; Josip Peterman, župnik v Št. Vidu; Janez Podlipnik, župnik na Radišah; Josip Škerbine, župnik v Kamenu; dr. Jožef Somer, župnik v Smihelu; Šimen Štekl, župnik v Št. Lenartu pri Sedmih studencih; Janez Šuster, župnik v Svečah; P. Kolomban Urnik, profesor teologije v Celovcu; Anton Vakonik, semeniški podvodja v Celovcu.

Tujci.

21. julija.

fr. **Maticu:** Ritsch, Teiss in Ilič, trgovci, z Dunaja. — J. Talasania, prokurist, z sinom, iz Linea. — Tomaj, lekarnar, z družino, iz Hrvaškega. — Alb. Buchler, trgovec, iz Trsta.

Pri **Stona:** Kalderary, zasebnik, z soprogo, iz Laškega. — Adolf Mannsfeld, dvorni svetnik, z Dunaja. — Ferd. Blechinger, nadporočnik, z Dunaja. — Bruckner, Gellis, Bettelheim in Friedmann, trgovci, z Dunaja. — Danijel Huber, posestnik, iz Svehata. — Morio Releh, nadzornik, iz Badimpešte. — Ana Hertl, zasebnica, z sinom, iz Ogerskega. — J. C. Weiss, potovalec, iz Ogerskega. — Gabr. Gyurgevici, veleposestnik, z soprogo, iz Zagreba.

Zaradi izvrstne vsebine zelo razširjena in priljubljena je molitvena knjiga

Sveta ura

moliti Jezusa v zakramentu ljubezni božje. Ali obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa, in češenje nemadežene Device Marije za vse dni v mesecu. Poleg sv. Alfonza Marije Liguorijana s pristavkom mnogih drugih molitev in pobožnost spisal

Janez Volčič,

duhoven Ljubljanske škofije.

V natis teh bukev je Ljubljansko škofijstvo dovolilo 4. aprila 1867.

Do sedaj je knjiga izšla v V. izdajah in se dobi po naslednjih cenah: Vezana v usnje 90 kr.; vezana v usnje s zlatim obrezkom 1 gld. 25 kr.; vezana v usnje s zlatim obrezkom in pozlačenimi platnicami 1 gld. 50 kr.

Knjiga se dobiva pri

M. Gerberji v Ljubljani

in v drugih bukvarnah. (3)

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši e. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča (17) góri podpisani.

ŽELODČEVA ESENCA

lekarnja Piccoli-ja v Ljubljani

To zdravilo napravljeno je po navodu, kojega je priobčil e. k. vladni svetnik in deželno-zdravstveni poročevalec za Kranjsko, g. dr. Emil vitez Štekl. Izvrstnost esence potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčne in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vrančne in jetrne obolenosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo, želodčno in prehalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zaboječkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (3)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (28)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{5}{10}$ L.

" " 50 " " " $\frac{7}{10}$ L.

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo železnino, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari (1)

Andr. Druškovič,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, štorje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posamezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se stroji in orodja za poljedelstvo, kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani